

μους τε κάδιαφόρους . . . εἶναι δὲ πάντα τὰς ἀτόμους ιδέας ὑπ' αὐτοῦ καλουμένας, ἕτερον δὲ μηδέν. Πρβλ. ιδέα.

ἄτοπος. Ἄτοπος/παράδοξος, absurd/odd, Δημόκριτος 155.8 ὅπερ ἐστὶν ἀτοπώτατον. || ἄτοπον (ἐστί). Ἀρχύτας 1.2 οὐθὲν ἄτοπον ὀρθῶς αὐτοὺς . . . περὶ ἐκάστων φρονέειν.

ἀτραπός (τύπ. ἀταρπός). Ἀτραπὸς/μονοπάτι, footpath, Παρμενίδης 2.6 τὴν δὴ τοι φράζω παναπευθέα ἔμμεν ἀταρπὸν Ἐμπεδοκλῆς 24 μὴ τελέειν ἀτραπὸν μίαν 112.9 πρὸς κέρδος ἀταρπός. Πρβλ. πόρος, κέλευθος, ὁδός.

ἀτρεκέως. Ἀκριβῶς, exactly, Διογένης 5.17 οὐ μέντοι ἀτρεκέως γε ὅμοιον.

ἀτρεκής. Βέβαιος, certain, Δημόκριτος 9 ἡμεῖς δὲ τῷ μὲν εὐόντι οὐδὲν ἀτρεκέως συνίεμεν. Πρβλ. ἀτρεκέως, ἀτρεμής.

ἀτρεμής. Ἀτρεμος/σταθερός, unwavering/stable, Παρμενίδης 1.29 Ἀληθείης εὐκνκλέος ἀτρεμέες ἦτορ 8.4 οὐλομελές τε καὶ ἀτρεμέες.

ἀτυχεῖν (ἀντίθ. εὐτυχεῖν). Ἀτυχῶ/κακοτυχῶ, fail/be unfortunate, Δημόκριτος 180 ἀτυχοῦσι δὲ καταφύγιον. Πρβλ. δυστυχεῖν.

αὐαίνεσθαι (ἀντίθ. νοτίζεσθαι). Ξηραίνομαι, become dry, Ἡράκλειτος 126 θερμοὺν φύχεται, ὑγρὸν αὐαίνεται. Πρβλ. αὔος, αὐχμός, αὐχμηρός.

αὐγή (συνών. σέλας, φλόξ, φῶς). Φῶς/λάμψη, light/brilliance, Ἐμπεδοκλῆς 21.4 ἀργέτι δεύεται αὐγῇ 43 ὥς αὐγὴ τύψασα σεληναίης κύκλον εὐρὺν 135.2 διὰ τ' ἀπλέτου αὐγῆς Πυθαγόρειοι C 2 (DK I 463,7) αὐγὴ τοῦ ἡλίου. Πρβλ. ἀνταυγεῖν. || **αὐγαί.** Ἀκτίνες, rays, Παρμενίδης 15 πρὸς αὐγὰς ἡελίοιο Ἐμπεδοκλῆς 42.1 ἀπεστέγασεν δὲ οἱ αὐγὰς 115.10 ἐς αὐγὰς ἡελίου φαέθοντος. Πρβλ. ἀκτίς.

αὐλὸς 1 (συνών. πόρος). Σωλὴν/ἄγωγός, tube/conductor, Ἀναξίμανδρος 4 προσηστῆρος αὐλὸς Ἐμπεδοκλῆς 100.10 αὐλοῦ

